

Jong zijn in Italië

LIE • ITALIË • ITALIË • ITALIË • ITALIË • ITALIË

• ITALIË • ITALIË • ITALIË • ITALIË • ITALIË •

ITALIË • ITALIË • ITALIË • ITALIË • ITALIË • IT T

Italianen zijn altijd liever lui dan moe. Italianen hebben warm bloed, en ze zijn snel kwaad en snel verliefd. Ze zijn ook altijd knap, met hun zwart haar en hun donkere ogen. Christine Buyle reisde naar Napels en deed onderzoek.

Tekst en foto's:
CHRISTINE BUYLE

Napels is een drukke stad. In de smalle straatjes zit het verkeer zowat de hele dag hopeloos in de knoop. De automobilisten lappen bovendien de verkeersreglementen gewoon aan hun laars. Ze stoppen bijna nooit voor een rood verkeerslicht. Het vergt dus heel wat moed om de straat over te steken. Tijdens de spitsuren zitten de autobussen propvol. Wie zijn portefeuille niet in de gaten houdt, is gezien.

Het is tien uur 's morgens. Ik stap een tabakswinkeltje binnen en koop er vijf

postzegels, een pakje zakdoekjes en een stuk zeep. De jongen die mij bedient, kijkt mij vriendelijk aan met een stel grote, donkere kijkers. Zijn zwarte krulletjes dansen vrolijk rond zijn bruine gezicht. "Gek," denk ik nog, "hij ziet er niet ouder uit dan vijftien." Ik kan mijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en vraag hoe hij heet. "Alfredo," lacht de jongen. Niet naar school? Hij zegt dat hij nog maar pas veertien is geworden. Of hij dan niet op school moet zitten? Alfredo legt me uit dat de jongeren in Italië gemiddeld maar vijf uur per dag naar school moeten. "Meestal is er alleen 's voormiddags les, maar bij ons op school zijn er te veel leerlingen, zodat er een soort

ploegensysteem is ingevoerd. De ene maand hebben wij enkel in de voormiddag les en komt er 's namiddags een andere groep. Deze maand is het net andersom."

"Zoveel vrije tijd!" roep ik uit. "In België brengen de jongeren heel wat meer tijd door in de klas." "Ja," zegt Alfredo. "Maar wij hebben alleen op zondag vrij en jullie hebben ook vrijaf op zaterdag. 's Zomers hebben we ook twee maanden vakantie, net als jullie. Van midden juli tot midden september hoeven wij niet naar school. En tussendoor hebben we ook nog een paar weken vakantie, zoals met kerstmis."

Alfredo zit in het derde jaar van de middelbare school. Ik kom te weten dat de schoolcarrière in Italië niet helemaal dezelfde is als bij ons. Als ze zes zijn beginnen de Italiaanse kinderen de eerste klas van de lagere school. Vijf jaar later kunnen ze naar de middelbare school, die drie leerjaren telt. Na die acht jaar is de schoolplicht afgelopen. Wie wil verder studeren, moet kiezen voor letterkundige studies aan het *Liceo Classico* of voor wetenschappelijke studies aan het *Liceo Scientifico*. Allebei de studierichtingen nemen vijf jaar in beslag. Je kunt ook een technische of beroepsopleiding volgen. "Ik kies voor de klassieke

richting, want later wil ik archeoloog worden," zegt Alfredo.

VRIJE TIJD IN NAPELS

"Wat doet een Napolitaanse jongen met zijn vrije tijd?" Alfredo haalt zijn schouders op. "Dat hangt ervan af," zegt hij. "Als de ouders het niet breed hebben, dan knappen de kinderen na schooltijd nog wat klusjes op om een centje bij te verdienen. Ik help hier een beetje in de winkel van mijn grootmoeder. Een vriend van mij werkt bij de bakker om de hoek. Er zijn ook jongeren die in de leer gaan bij een kapper of bij een garagist om er de knepen van het vak te leren. Zij gaan slechts tot hun veertiende naar school. En dan zijn er jammer genoeg ook kinderen die in de criminaliteit verzeild raken, je weet wel, op straat verkopen ze illegale dingen: zelfgemaakte kopieën van muziekcassettes of gesmokkelde sigaretten, of erger nog: drugs."

In de zomer, als het mooi weer is, nemen mijn vrienden en ik soms de boot naar Ischia, het eilandje voor de kust van Napels. We amuseren ons dan wat op het strand, of soms, als we wat geld hebben gespaard, gaan we naar de Poseidon tuinen, een groot pretpark, aangelegd op terrassen en met uitzicht op zee. Er groeien allerlei mooie bloemen en planten. De mensen gaan er zwemmen in

water dat uit zichzelf ongeveer dertig à veertig graden warm is. Er zijn warmwaterbronnen, door een vulkaan in de buurt. Vlak bij Napels heb je trouwens wel meer vulkanen die nog steeds actief zijn."

DE PATROONHEILIGE

Met zo'n vulkaan in je buurt is veilig wonen toch wat anders. Ik herinner mij ineens dat de Napolitanen een patroonheilige hebben om hen tegen rampen te beschermen. San Gennaro heet hij. De relikwie van zijn bloed wordt in de Dom bewaard. Twee keer per jaar wordt het bloed vloeibaar en als dat gebeurt, worden de gelovigen wild van vreugde. Ze geloven dat ze dan weer eens voor een poosje veilig zijn.

Intussen is Alberto's grootmoeder binnengekomen. Ze vraagt de jongen of hij even naar de apotheek wil om een doosje pillen. Alberto is meteen weg en voor hij om de hoek verdwijnt, wuift hij nog eens. "Vriendelijke jongen," zeg ik. Zijn oma beaamt het volmondig: "En behulpzaam! Hij is hier echt onmisbaar."

